

BESTE VRIENDEN

Marten Toonder

Beste vrienden

Twee oerverhalen uit
de Bommelsaga

2021

DE BEZIGE BIJ
AMSTERDAM

Copyright © 2021 Stichting Het Toonder Auteursrecht

Omslagontwerp Studio Jan de Boer

Omslagillustratie Tim Artz (naar Marten Toonder)

Beeldbewerking omslag Plusworks, Amsterdam

Vormgeving binnenwerk Adriaan de Jonge

Zetwerk Aard Bakker

Druk- en bindwerk Wilco, Amersfoort

ISBN 978 94 031 4841 0

NUR 301

debezigebij.nl

Bij de productie van dit boek is gebruikgemaakt van papier dat het keurmerk van de Forest Stewardship Council (FSC®) mag dragen. Bij dit papier is het zeker dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

Inhoud

7

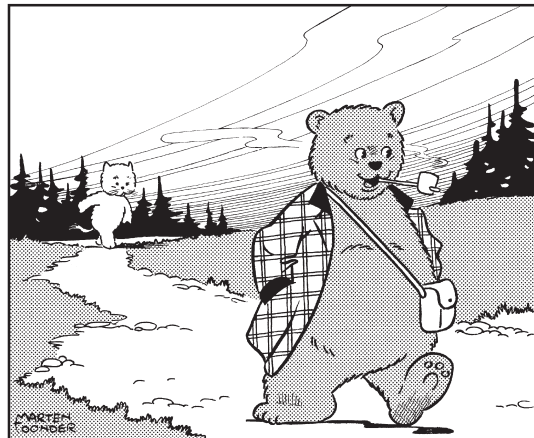
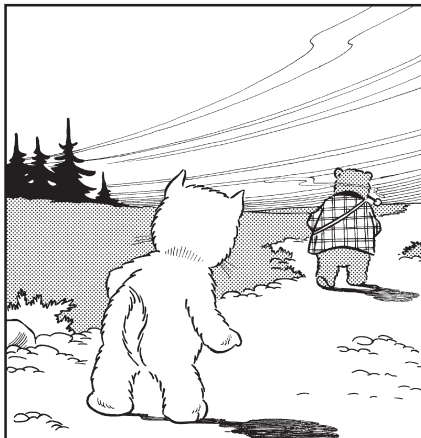
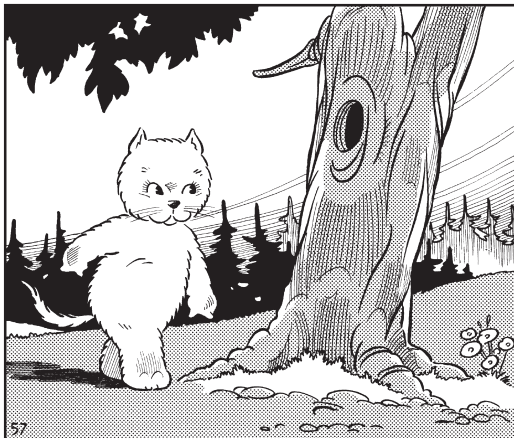
Tom Poes in de tovertuin

37

De Drakenburcht

Tom Poes in de tovertuin

Dit is het 3de avontuur van heer Bommel en Tom Poes. De stroken hebben de nummers 57-84. Het verscheen voor het eerst in *De Telegraaf* van 12 juli 1941 tot en met 13 augustus 1941. Bij De Bezige Bij werd dit verhaal gepubliceerd in de bundel *Avonturen van Tom Poes, deel 2* (1970) en in *De avonturen van Tom Poes* (2014). Bij Uitgeverij Panda verscheen het in deel 1 van de reeks *Heer Bommel: volledige werken: de weekbladpublicaties: Revue* (1995) en in deel 1 van de reeks *Heer Bommel: volledige werken: de dagbladpublicaties* (2002).

Op een keer had Tom Poes een wandeltocht gemaakt naar de Drie Kromme Sparren. Die stonden op een hoge heuvel, een heel eind van zijn huis af en het was een flinke wandeling geweest. Het was dan ook al laat in de middag toen hij huiswaarts keerde.

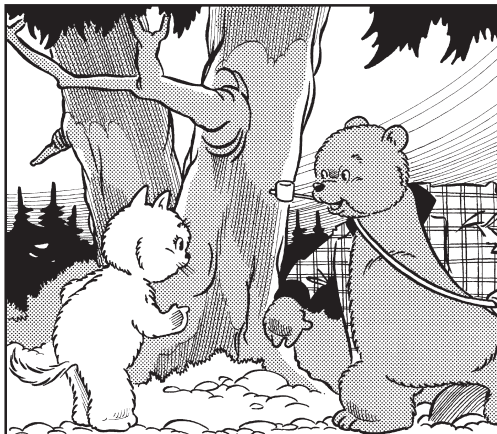
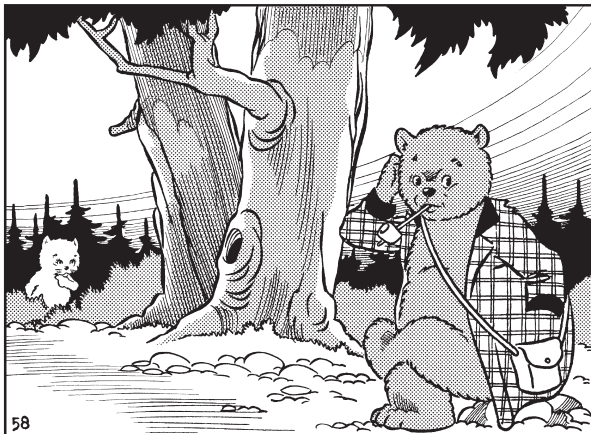
‘Tjonge, dat was een mooi dagje,’ zei hij bij zichzelf. ‘Alleen is het jammer dat het in deze buurt zo stil is. Er is hier helemaal niets te beleven en er gaat toch maar niets boven avonturen.’

Net toen hij zo ver was met zijn overpeinzingen, zag hij bij een bocht van de weg iemand lopen. Een vreemde figuur was het, met een geruite jas aan en een leren tasje aan een riem over zijn schouder.

Hé, dacht Tom Poes, dat moet een vreemdeling zijn. Iemand die zo’n jas met zulke grote ruiten draagt, woont hier niet in de buurt. Wat zou die hier zoeken? Daar moet ik meer van weten.

Intussen blies de vreemdeling een grote rookwolk uit zijn pijp.

‘Hm,’ bromde hij in zichzelf. ‘Het ziet er helemaal niet naar uit dat hier iets te beleven valt. Nee, dat zou je zo niet denken. Maar ik weet wel beter. Oho! Ik heb een verre reis gemaakt om hier te komen. Ik heb over land en zee en heuvels en bergen en door bossen gereisd om de Kale Driesprong te vinden en ik zal hem vinden ook! Maar gemakkelijk is het niet, o nee! Ik word er moe van, o wat word ik moe.’

‘Wat heb ik een eind gelopen,’ mompelde de vreemdeling. ‘Ik moet even uitrusten, daar gaat niets van af. Hè, heerlijk om even te zitten. Dat doet een wereldreiziger goed. Maar wat is het hier stil! Ik ben in een dag reizen nog niemand tegengekomen. Wat een stilte, wat een stilte!’

Intussen was Tom Poes de vreemdeling genaderd en hij groette hem beleefd.

‘Zoekt u hier misschien iets of iemand?’ vroeg hij. ‘Kan ik u helpen? Het is hier nogal afgelegen.’

‘Wel,’ riep de vreemdeling, ‘je laat me schrikken! Maar, eh... wanneer je me kan zeggen waar de Kale Driesprong is, zou je me zeer verplichten.’

‘Als het anders niet is,’ zei Tom Poes. ‘Die is hier vlakbij. Ik wil u er met alle plezier even heen brengen. Maar daar is uren in de omtrek geen huis te vinden en er komt ook nooit iemand. Daar kunt u toch de nacht niet doorbrengen?’

‘Pffff!’ zei de vreemdeling. ‘Ik zoek geen huizen, jonge vriend. Maar, eh... laat ik me even voorstellen, dat is zo de gewoonte onder lieden van onze stand. Mijn naam is Ollie B. Bommel. En hoe heet jij?’

‘Tom Poes,’ zei Tom Poes, terwijl hij de vreemdeling een hand gaf.

‘Wat zei je?’ vroeg heer Bommel verbaasd. ‘Tom Poes? Maar dan heb ik over je in de krant gelezen. Dat tref ik! Je mag me gewoon kortweg heer Ollie noemen.’